

Ринок туристичних послуг дуже перенасичений, із кожним роком з'являються нові конкуренти, тому важливо постійно вдосконалювати управління трендом, а саме:

- активно використовувати інтегровані маркетингові комунікації: рекламна компанія має бути орієнтована на запам'ятовування споживачами торговельної марки і виробника;
- у рекламній кампанії доцільно акцентувати увагу саме на туристичних послугах: більша частина споживачів сприймає Тез Тур, як «високотехнологічного туроператора» (слоган компанії «Високі Технології Туризму»), але при купівлі туристичного пакета орієнтується не на технології, а на якість та кількість запропонованих послуг;
- підтримувати лояльність своїх споживачів, позитивний імідж компанії за допомогою спонсорської діяльності, акцій, розміщення постматеріалів у місцях продажу та найбільшого скупчення людей – необхідно стати народним брендом;
- пропонувати нові види послуг, адже споживачі стають вимогливішими та прискіпливішими у своєму виборі туристичного оператора, водночас українці готові платити більше за якісніший турпродукт преміального рівня;
- удосконалювати технології та організацію туристичних поїздок, приділяючи більше уваги кожному клієнту і швидко реагуючи на будь які питання, зауваження та недоліки.

Таким чином, сучасні умови конкуренції вимагають від туристичного підприємства подальшої диференціації туристичних послуг, що надаються під його торговельною маркою, з урахуванням специфіки потреб окремих груп клієнтів, а також проведення ефективної рекламної кампанії, щоб донести інформацію про нові послуги до потенційних споживачів.

Висновки з проведеного дослідження. У даному дослідженні було визначено сутність реклами та її особливості в туризмі, а також проведено аналіз рекламної діяльності туроператора Тез Тур та шляхи вдосконалення рекламної діяльності даної компанії.

Проаналізувавши рекламну діяльність компанії Тез Тур можна зробити висновок, що для успішного просування своїх послуг слід більш активно розвивати зовнішню рекламу – один із найстаріших способів доведення звернення рекламодавця до широкої публіки.

Для формування позитивної громадської думки і поліпшення іміджу компанія повинна постійно співпрацювати із засобами масової інформації. Щоб з найбільшим ефектом впливати на цільову аудиторію, компанія повинна розглядати проблему можливих контактів із споживачем, як важливу частину своєї маркетингової програми. Для успішної реалізації їй необхідно, щоб маркетингове звернення в кожному місці контакту працювало на те, щоб переконати покупця в перевагах пропонованого турпродукту.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про рекламу» від 03.07.96 № 270/96-ВР. Зі змінами та доповненнями.
2. Афонченкова Т.М. Менеджмент і маркетинг туризму : навч. посіб. / Афонченкова Т.М, Булюк О.В, Масенко Б.П. та ін. – К. : Ліра, 2012. – 364 с.
3. Дурович А. П. Реклама в туризмі: Учеб. пособ. — М.: Новое знание, 2008. — 256 с.
4. Конспект лекцій «Організація туристичної діяльності в Україні» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://library.if.ua/book/31/2045.html>
5. Лук'янець Т.І. Рекламний менеджмент: Навч.-метод. посібник для самостійного вивчення дисциплін. – К.: КНЕУ, 2002. – 200 с.
6. Миронов Ю.Б. Особливості реклами в туризмі. Випуск V. – Львів: Видавництво ЛКА, 2008. – 448 с.
7. Обрителько Б. А. Реклама і рекламна діяльність: Курс лекцій. — К.: МАУП, 2005. — 240 с.
8. Tez tour : Офіційний сайт туроператора [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://teztour.com.ua/>

Обіжук О.

Науковий керівник – доц. Таранова Н.Б.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗИМОВОГО ПЕРІОДУ РОКУ У ЛАНДШАФТІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ПЛАТО ЗА ПЕРІОД З 1961-1993 РОКИ

Пори року можна виділяти за декількома підходами, як календарні, астрономічні чи метеорологічні. В нашій роботі ми будемо користуватись календарними порами року і характеризувати зимовий період року. Характер і інтенсивність основних кліматоутворювальних чинників суттєво розрізняються за порами року. Ці відміни існують

перш за все в кількості тепла, що отримує земна поверхня від Сонця. Різна дія на формування кліматологічних особливостей здійснює в цей час також підстилаюча поверхня Землі. Особливості мають за порами року також атмосферні процеси.

Тернопільська область займає західну частину Подільської височини, яку часто називають Тернопільським плато. На території Тернопільського плато розміщені Козівський, більша частина Зборівського, Тернопільського, Терехівського й Чортківського та невелика частина Бережанського, Буцацького й Борщівського адміністративних районів [7].

Клімат Тернопільського плато – визначається, як сукупність атмосферних процесів, які характерні для даної території в залежності від її географічної обстановки.

Зимовий сезон характеризується переважною роллю циркуляційного чинника. Значення радіаційного чинника зменшується внаслідок відносно малої висоти Сонця:

$h = 90^\circ - \varphi - 23^\circ 30' = 90^\circ - 49^\circ 34' - 23^\circ 30' = 16^\circ 56'$ в день зимового сонцестояння, незначної тривалості світлового дня – близько 8 годин.

Зима починається у середньому 28 листопада, що тісно пов'язано зі стійким спадом середньодобової температури нижче 0°C . Зимовою порою характеризується найменшою тривалістю дня (8 год.), а отже, й меншою тривалістю сонячного сяяння від 39 годин в грудні та 77 годин в лютому.

Протягом зими переважає похмура погода із західними та південно-західними вітрами, які супроводжуються частим вторгненням вологого і теплого морського повітря з боку Атлантики і викликають відлиги загальною тривалістю для зимового періоду 42-48 днів. Відлиги бувають інколи настільки тривалими, що сніговий покрив повністю сходить і поверхня ґрунту відтає [3].

В ландшафті Тернопільського плато теплі зими становлять 15 %. Найчастіше відлиги спостерігаються у грудні (в середньому 19 днів), але і в січні їх не менше. Тривалість зими становить 103-112 днів.

Кількість днів зі сніговим покривом коливається в межах ландшафту від 85 до 93 днів. У зв'язку з частими відлигами сніговий покрив характеризується невеликою потужністю.

Максимум висота снігового покриву (близько 8-10 см) досягає в середньому у другій декаді лютого. Протягом холодного періоду в області спостерігається від 10 до 24 днів з хуртовиною, що істотно впливає на розподіл висоти снігового покриву.

В залежності від повторюваності та інтенсивності зимових процесів виділяються три періоди зими: початок зими, справжня зима та спад зими.

Початок зими – 28 листопада. Початок зими характеризується не тільки постійною хмарністю (грудень – 7,7 балів загальної хмарності), а загальна кількість пахмурних днів у грудні становить 19. На цей період припадає і найбільше число днів з ожеледицею. Перший сніг може випасти в середині листопада. У середньому стійкий сніговий покрив утворюється у другій половині грудня (з 15 грудня). Кількість днів з морозом у грудні досягає за період спостереження 24 дні.

Справжня зима – період, який збігається з датою спаду середньодобової температури нижче -5°C де він починається з початку січня і максимально може тривати від 21 до 35 діб. З переходом середньої добової температури через -5°C та утворенням стійкого снігового покриву встановлюється зимовий режим погоди. Цей період переривається потепліннями, викликаних вторгненням циклонів з Атлантики і Балканського півострова. Кількість днів зі снігом за період з 1961-1991 років складає в грудні – 14 дні, січні – 24, а в лютому – 23 дні.

Самий холодний місяць січень, багаторічна середня температура якого становить $-5,4^\circ\text{C}$ (Рис. 1). Абсолютний мінімум температури за період дослідження був зафіксований 9 січня 1987 року і склав $-31,6^\circ\text{C}$.

Спад зими. Останній період зими починається – 15 лютого. Цей період характеризується уже деякими фенологічними явищами, наприклад, початком весняних пісень зимуючих птахів.

Сніговий покрив починає танути. Тривалість дня збільшується до 10 год. Цей період для ландшафту Тернопільського плато триває до першої декади березня, коли багаторічна кількість днів зі снігом скорочується до 3 днів, а висота снігового покриву зменшується нижче 1 см, а

остаточно зникає в кінці березня. В останні десятиріччя тривалість періоду з сніговим покривом скорочується і висота снігу зменшується.

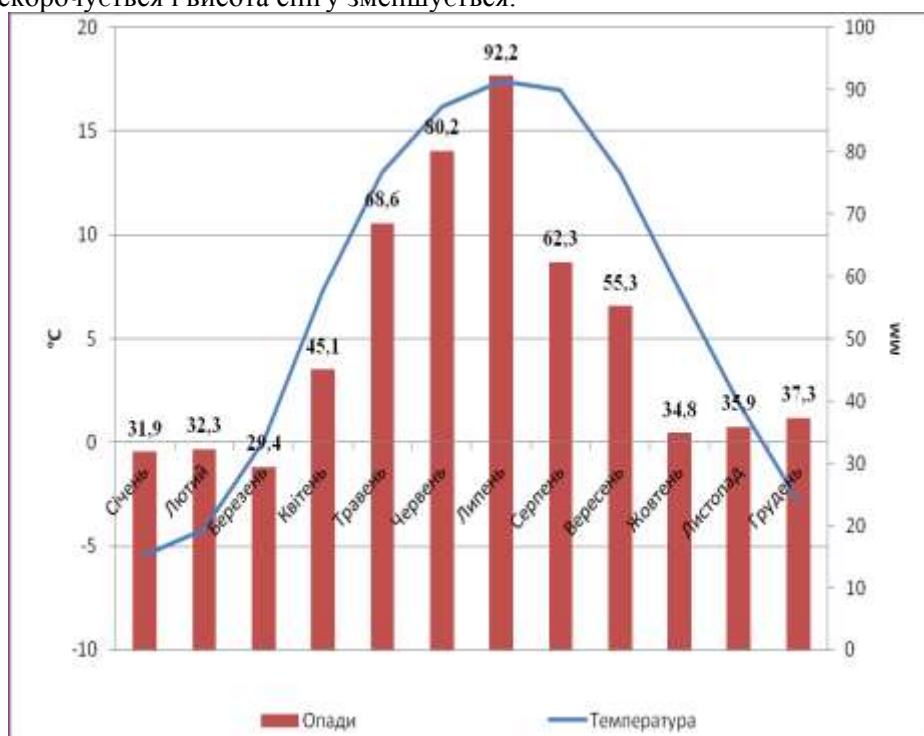

Рис. 1. Річний розподіл температури повітря і атмосферних опадів для м. Тернопіль за період з 1961-1993 роки [6]

Багаторічна норма середньорічних температур в м. Тернопіль за розглядуваний період (Табл. 1) становить $-4,1^{\circ}\text{C}$.

Таблиця 1

Середньосезонний розподіл метеорологічних величин на метеостанції м. Тернопіль за період з 1961-1993 роки. Зима [6]

Рік	$t_{\text{ср.}}$	e	d	f	Хмари	
	в $^{\circ}\text{C}$	в гПа		%	в балах	
					з	н
Середні	-4,1	4,1	1,0	86	7,7	4,8
Максимум	0,4	5,6	3,4	92	8,9	6,3
Мінімум	-9,6	1,4	0,2	81	2,9	1,5
Амплітуда	10,0	4,2	3,2	9	6,0	4,8

V	P	R	R_d	Дата
в м/с	гПа	в мм		
4,0	977,1	101,4		
5,2	985,8	210,8	28,8	24.02.1966
2,3	972,0	44,9	4,4	02.02.1961
2,9	13,8	165,9		

$t_{\text{ср.}}$ – середня температура повітря

A – амплітуда

e – пружність водяної пари

d – дефіцит насичення

f – відносна вологість повітря
 V – швидкість вітру
 P – атмосферний тиск
 R – атмосферні опади
 R_d – атмосферні опади за добу

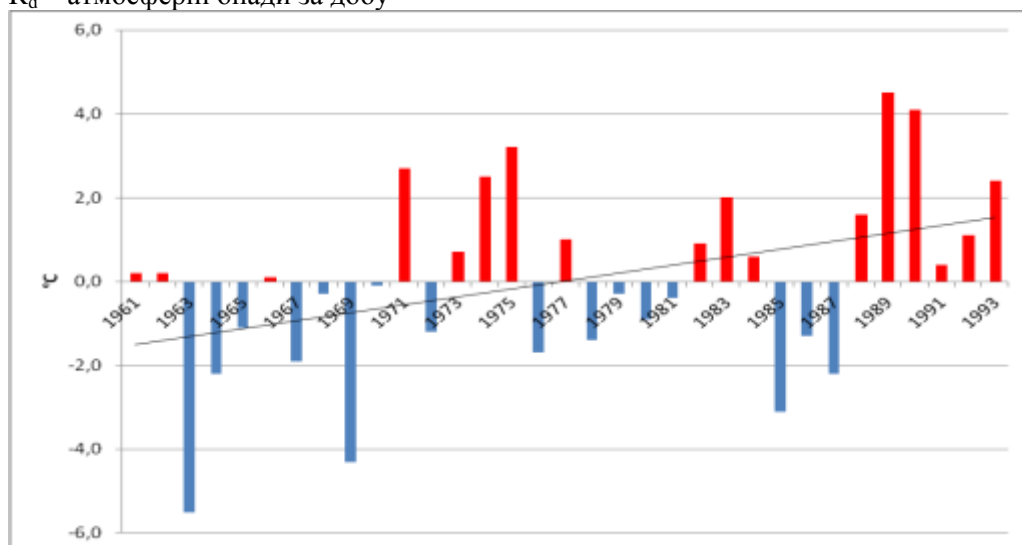

Рис. 2. Відхилення середньосезонних зимових температур від багаторічної норми для метеостанції Тернопіль за період з 1961-1993 роки [6]

Зимомо спостерігаються дуже значні коливання температури викликані циркуляційними чинниками, частими вторгненнями повітряних мас з різними властивостями. За період аналізу теплі зими спостерігались в 1971-1975 і найтепліші у 1988-93-х роках (+4,5°C). Холодні зими спостерігались в 1963-1969, 1978-1981, 1985-1987 роках (-5,5°C). Про зміну температурного режиму протягом розглядуваного періоду можна судити по лінійному тренду, який показує стійку тенденцію потепління зим (див. рис. 2).

Абсолютний максимум за зимовий період спостерігався 17,3°C в лютому 1990 року, а абсолютний мінімум температури становив -31,6°C і був зафіксований в 9 січня 1987 року, що склало амплітуду змін в 48,9°C. Отже, для зимового періоду характерні часті відлиги, можливо підвищення температури до +10-17°C, а в окремі роки бувають і холодні зими, коли абсолютні мінімуми температури повітря можуть досягати -32°C.

Пониження температури веде до зменшення вмісту вологи в повітрі, що виражається в показниках пружності (e) і дефіциту насичення (d). Вони за багаторічними нормами складають відповідно 4,1 і 1,0 гПа, що є найменшими величинами серед інших пір року (див. табл. 3.1). Амплітуди змін цих характеристик між роками за розглядуваний період становить 4,2 гПа для пружності і 3,2 гПа для дефіциту насичення. Відносна вологість повітря для цієї пори року склала 86,0 % з амплітудою змін в 9,0 %.

Вирішальним чинником для зимового періоду є атмосферна циркуляція, що залежить від проходження над територією холодних і теплих повітряних мас в циклональних і антициклональних утвореннях. Багаторічна норма атмосферного тиску становить 977,1 гПа (див. табл. 1). Амплітуди змін атмосферного тиску для зими є максимальні протягом року досягаючи 13,8 гПа. Спостерігається стійка тенденція зростання атмосферного тиску від початку до кінця досліджуваного періоду. Максимальний тиск спостерігався в 1972 році, коли був досягнутий максимум в 985,8 гПа в 1972 році.

Вітровий режим в м. Тернопіль за досліджуваний період, як і атмосферний тиск, є нестабільний.

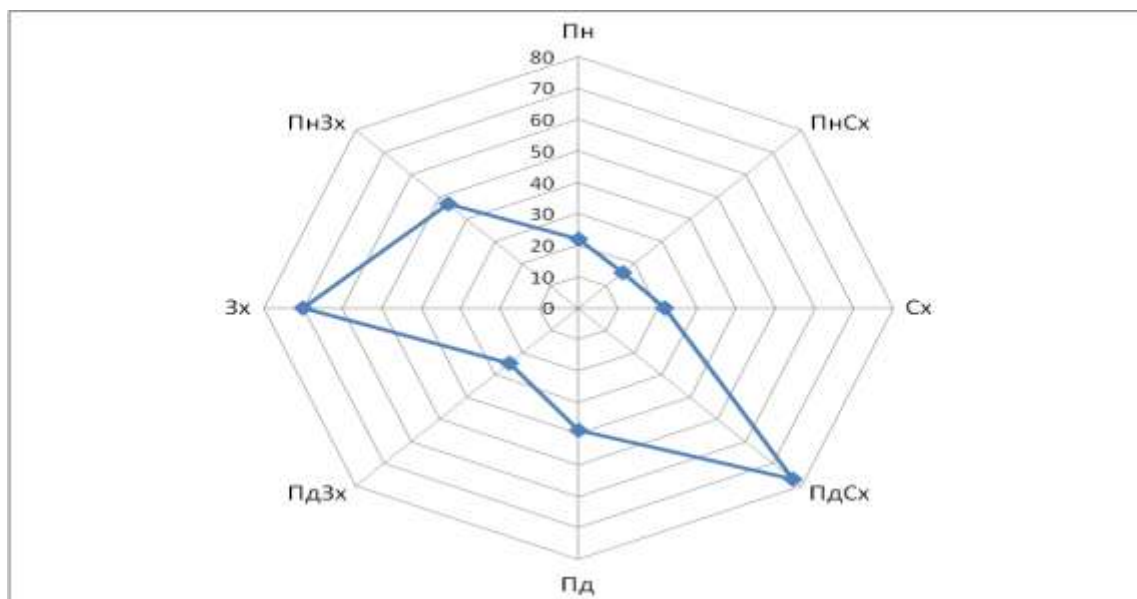

Рис. 3. Роза вітрів в м. Тернопіль за період з 1961-1991 роки. Зима [6]

Режим швидкості вітру досягає за багаторічною нормою 4,0 м/с. Аналіз показує, що переважаючими вітрами в зимовий період в м. Тернопіль є вітри ПдСх румбів, а також і Зх напрямів, що пов'язане в першу чергу з Атлантичними і Балканськими циклонами (див. рис. 3).

Зимою характерна найвища хмарність протягом року (див. табл. 1). Згідно багаторічної норми за загальною хмарністю – 7,7 балів і нижньою хмарністю – 4,8 балів, яка складає 62 % від загальної хмарності.

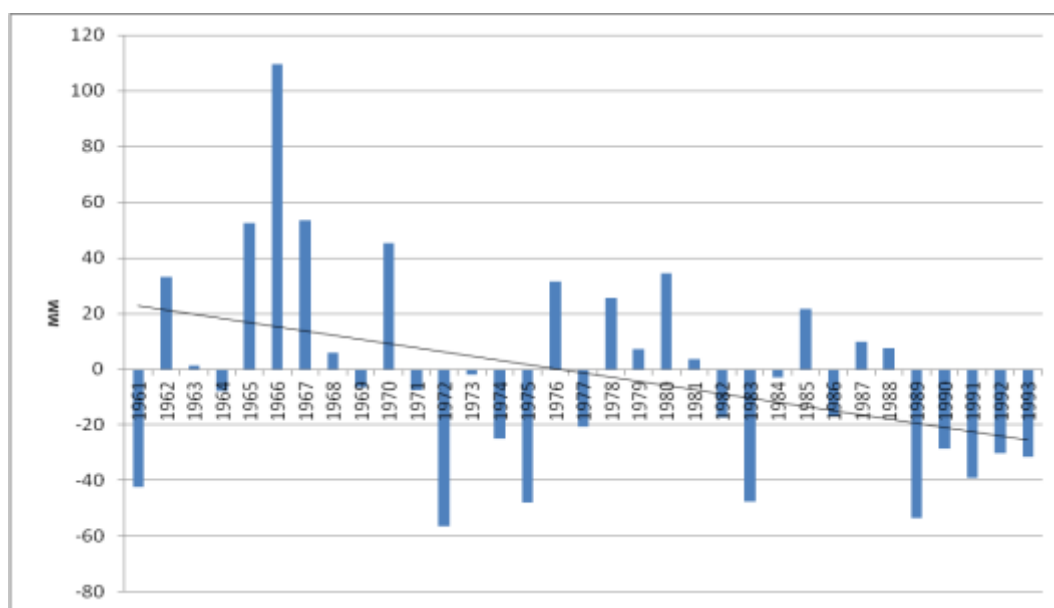

Рис. 4. Розподіл відхилень середньосезонних сум атмосферних опадів для метеостанції м. Тернопіль за період з 1961-1993 роки. Зима [6]

Багаторічна норма опадів у зимовий період становить 101,4 мм (див. табл. 1).

Низькою (165,9 мм) є також їх амплітуда змін між роками. Ще більше вказує на зменшення опадів у зимовий період показник максимальних їх сум за добу, який становить за середніми даними лише 13,3 мм.

Максимальна кількість опадів за вказаний період була зафіксована в 22,8 мм 24 лютого 1966 року.

Аналіз розподілу середньосезонних сум опадів показує стійку тенденцію на пониження від початку до кінця періоду відносно кліматичної норми (Рис. 3.4). На зиму припадає 34,8% від річної суми опадів.

Максимальні суми опадів були зафіксовані в 1966 році (210,8 мм), тоді як мінімальні – 44,9 мм в 1972 році. Зимой переважає хмарна погода з частими, проте невеликими опадами.

Отже зима є м'якою, тобто на 70 % переважають дні з температурою до мінус 5°C, з третиною від річної суми атмосферних опадів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Агроклиматический атлас Украинской ССР /Под ред. С.А.Сапожниковой. - Киев:Урожай,1964. - 37 с.
2. Андрианов М.С. “О циркуляционных факторах климата западных областей УССР” Льв. гос. ун-т, географ. сборник, 1951.
3. Клімат України. (За ред В.М. Ліпінського, В.А. Дячук, В.М.Бабиченко). - Київ: Вид-во Раєвського, 2003. - 343 с.
4. Комплексный атлас Украины. Климатические ресурсы.- К.: ДНВП «Картография», 2005, с. 27- 30.
5. Мереорологические данные за отдельные годы. Выпуск 10а. Часть 1. Температура воздуха. Т.П. Редактор выпуска Е.С.Розова. – Издательство АН УССР.- К., 1954.
6. Метеорологический ежемесячник. Вып. 10. 1961-1994 годы. – К.: Гидрометеоздат. – К, 1961-1994.
7. Природа Тернопільської області / За ред. К.І. Геренчука. Вища школа, 1978.- 167 с.

Качмарська О.

Науковий керівник – Гавришок Б.Б.

ЗАПОВІДНІ ОБ'ЄКТИ БЕРЕЖАНСЬКОГО ОПІЛЛЯ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Території природно-заповідного фонду являють собою певні екологічні природні системи, які утворювалися протягом тривалого часу живими організмами та середовищем, в якому вони існують, з тісним взаємозв'язком і взаємодією всіх компонентів системи, що характеризуються унікальністю та особливою екологічною цінністю.

Актуальність цієї теми полягає в тому, що природоохоронні об'єкти у своєму функціонуванні передбачають розвиток рекреаційного природокористування, тобто комплексу заходів, пов'язаних із використанням природних ресурсів з метою оздоровлення людини, відновлення її фізичного та психологічного самопочуття, розширення екологічного і культурного світогляду. У зв'язку з цим, постає завдання обґрунтувати подальший розвиток видів рекреаційного природокористування на території Бережанського Опілля, які дають змогу урізноманітнити відпочинок, забезпечити господарюючі суб'єкти інформацією про доцільність комплексного використання туристсько-рекреаційних ресурсів, гармонійного поєднання інфраструктури з природним середовищем, застосування передових технологій у сфері водокористування, енергозабезпечення об'єктів туристської інфраструктури та ін.

Метою нашого дослідження є охарактеризувати заповідні об'єкти Бережанського Опілля та проаналізувати можливості їх використання в рекреаційно-туристичній діяльності.

Найбільш поширеними на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду є пізнавальний, екскурсійний та екологічний туризм. Дослідженням Бережанського Опілля і зокрема заповідних територій в його межах займалися: М.М. Барна, П.М. Дем'янчук, Й.М. Свинко, Л.П. Царик, В.М. Черняк, Р. Яворівський, І. Відзівашець. Їхні роботи присвячені переважно Голицькому ботаніко-ентомологічному заказнику і зокрема червонокнижним рослинам та їх охороні. Територіальні особливості розвитку рекреаційних ресурсів в межах заповідних територій проаналізовані у праці Л.П. Царика, П.Л. Царика, але Бережанське Опілля тут виступає як частина значно ширшого об'єкта дослідження.

Заповідні території — це ділянки незайманої природи. Їх виділяють для збереження природних краєвидів, гірських порід, окремих видів рослин і тварин. Заповідні ділянки вилучають із господарської діяльності повністю або частково. У такий спосіб вдається підтримувати екологічну рівновагу на цих територіях та спостерігати за природою.

Розвиток рекреаційної діяльності у заповідних об'єктах – важлива складова раціонального природокористування. Однак, рекреацію потрібно розвивати так, щоб не тільки не порушувати природні процеси, але і сприяти економічно раціональному заповідному